

Στις 11.1.2021 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της huffington post το παρακάτω άρθρο του Βίκτωρα Ελιέζερ με τίτλο «Το τίμημα του ψέματος».

«Ο ισχυρισμός του προέδρου Τραμπ, «μας έκλεψαν τις εκλογές», ήταν ο καταλυτικός παράγων που λίγο έλειψε να προκληθεί η κατάρρευση της δημοκρατίας μέσα στο ίδιο της το λίκνο, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ο κόσμος έγινε για λίγες ώρες μάρτυρας μιας κατάληψης που προκλήθηκε από ένα **ψέμα**, ενός πολιτικού ηγέτη, με ισχυρά ερείσματα, σε μια κοινωνία στην οποία επί πολλά χρόνια καλλιέργησε τη συνωμοσιολογία και που εύκολα παρασυρόταν από λόγια που πλημμύριζαν από ψέματα εις βάρος των αντιπάλων του. Σε ποιο βαθμό μπορεί να νομιμοποιηθούν τα ψέματα;

Υπάρχουν πολλοί που ισχυρίζονται ότι ένας ηγέτης που ξέρει να λέει ψέματα, μπορεί να εξελιχθεί σε έναν καλό και ικανό ηγέτη, διότι η τέχνη του ψεύδους περιλαμβάνει εργαλεία που μπορεί να αποδειχθούν ωφέλιμα τόσο στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική πολιτική.

Σε αυτό το σημείο λοιπόν, οφείλουμε να κάνουμε ένα διαχωρισμό... **Δεν είναι όλα τα ψέματα ίδια. Ένα κρίσιμο ερώτημα είναι τι και ποιόν υπηρετεί ένα ψέμα!** Εάν ένα ψέμα υπηρετεί το καλό της κοινωνίας, είναι άραγε καταδικαστέο; Ο ηγέτης που διέσπειρε μια ψευδή είδηση προς όφελος του λαού του είναι καταδικαστέος; Στους πολέμους, τα ψέματα, οι παραπλανητικές δηλώσεις, η απόκρυψη της αλήθειας, είναι όπλα στα χέρια των εμπολέμων, για να παραπλανηθεί ο εχθρός. Κλασικό παράδειγμα, στο Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, οι αρχιτέκτονες της διασποράς ψευδών ειδήσεων για τους διαφορετικούς χρόνους και τόπους της απόβασης των συμμάχων ήταν ο Ουίνστον Τσόρτσιλ και ο Φράνκλιν Ρούζβελτ, προκειμένου να παραπλανήσουν τις ναζιστικές μονάδες, μέχρι την καθοριστική απόβαση στη Νορμανδία που ήταν καταλυτικός παράγων στη πτώση του τρίτου ράιχ. Και οι δύο ηγέτες, δικαίως θεωρήθηκαν ικανοί ηγέτες που υπηρέτησαν με εντιμότητα και αφοσίωση τους λαούς τους. Σε τέτοιου είδους περιπτώσεις λοιπόν νομιμοποιείται το ψέμα, όπως νομιμοποιούνται και οι φορείς του, διότι υπηρέτησαν το κοινό καλό και όχι το προσωπικό τους συμφέρον.

Υπάρχουν συνεπώς ψέματα που λειτουργούν για το καλό των συνανθρώπων. Σε ένα ιερό βιβλίο του Εβραϊσμού, το Σουλχάν Αρούχ, στο οποίο περιλαμβάνονται οι βασικοί κανόνες συμπεριφοράς όπως διατυπώθηκαν στη διάρκεια των αιώνων από

σοφούς ραβίνους, θεωρείται ως καλή πράξη ο κολακευτικός λόγος προς τη νύφη που παντρεύεται, ακόμη και εάν αυτή είναι άσχημη. Αυτό το «ψέμα» λοιπόν, όχι μόνο δεν είναι απαγορευμένο, αλλά θεωρείται επιβεβλημένο, για να χαρεί η νύφη την ημέρα του γάμου της.

Εδώ είναι η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα ψέματα του Τσόρτσιλ και του Ρούζβελτ από τη μια πλευρά, και του Ντόναλντ Τραμπ από την άλλη.**Τα ψέματα των Τσόρτσιλ και Ρούζβελτ έσωσαν την ανθρωπότητα από τους ναζί.** Τα ψέματα του Ντόναλντ Τραμπ δεν υπηρετούν κανένα αγώνα του Αμερικανικού έθνους εναντίον κάποιου εχθρού ούτε διατυπώθηκαν για να προκαλέσουν τη χαρά και την ευτυχία στην αμερικανική κοινωνία.**Τα ψέματα του Ντόναλντ Τραμπ, υπηρέτησαν το προσωπικό του συμφέρον, την πολιτική του επιβίωση.**

Τα ψέματα που υπηρετούν το προσωπικό συμφέρον του ψεύτη και που το τίμημα τους πληρώνεται από το κοινωνικό σύνολο, εκτός του ψεύτη, δεν μπορούν ούτε να νομιμοποιηθούν ούτε να δικαιολογηθούν. **Το τίμημα του κολακευτικού λόγου προς την άσχημη νύφη, είναι η χαρά που της προσφέρεται. Το τίμημα του ψευδούς ισχυρισμού «μας έκλεψαν τις εκλογές», είναι ο διχασμός της κοινωνίας, η καλλιέργεια του μίσους, η ενθάρρυνση της βίας, η πρόκληση αιματοχυσίας και τελικά η αποσταθεροποίηση της δημοκρατίας.**

Δεν είμαι σίγουρος ότι ηττήθηκε ο λαϊκισμός, η μισαλλοδοξία και ο ρατσισμός που εξαπλώθηκαν τόσο γοργά τα τελευταία χρόνια στην Αμερική. Το νέο προεδρικό δίδυμο, Biden - Harris, έχει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα μιας βαθιά διχασμένης κοινωνίας, εθισμένης στη συνωμοσιολογία και στην άσκηση βίας. Η εκλογή τους σηματοδοτεί μόνο ένα πρώτο βήμα στην αποκατάσταση της ομαλότητας, αλλά ο δρόμος είναι μακρύς και δύσβατος».

ΠΗΓΗ: [huffingtonpost, 11.1.2021](https://www.huffingtonpost.com/2021/01/11/)